

EEN EENHEID VAN LEVEN

In de rode tak spreken we steeds over de persoonlijke progressie. De ontwikkeling waarmee we naar een eenheid van leven streven. Maar waarover gaat het dan eigenlijk ? Dit is een kleine inleiding tot het thema, dat je naar wens verder kan uitdiepen met lezingen of conferenties.

De eenheid van leven wordt vaak gezien als het coherent leven, overal en altijd. Bijvoorbeeld niet enkel een christen zijn op de scoutsactiviteiten, maar ook samen met de familie, op het werk en in je vrije tijd. Kort samengevat, de hypocrisie ontvluchten. Het gaat in werkelijkheid echter veel verder dan dat. In de eerste plaats gaat het over innerlijke eenheid, die vervolgens de eenheid doorheen de verschillende engagementen van ons leven mogelijk maakt.

De mens bezit verschillende vermogens, we zullen ze “de zones van het zijn” noemen. Dus de mens bestaat, met andere woorden, uit een reeks dimensies, die elk op hun eigen manier functioneren. We zouden er een tekening bij kunnen maken: een reeks concentrische cirkels, beginnende met het meest uiterlijke tot wat voor ons het meest innerlijke is.

De buitenste zone is die van het **lichaam**. We kunnen met ons lichaam, door middel van onze zintuigen, de omgeving waarnemen. Zo zijn we in staat om contact te hebben met de buitenwereld, met de anderen en kunnen we ageren en interageren. Dat lichaam heeft nood aan voedsel, onderhoud, verzorging, ... Dat noemt men de uitwendige gevoeligheid.

Vlak erboven bevindt zich de interne gevoeligheid. Beter gekend onder de naam **affectiviteit**. Zij stelt ons in staat emoties te voelen, biedt ons het vermogen tot verbeelding, laat ons toe op bepaalde gebeurtenissen instinctief te reageren en drijft ons doorheen onze verlangens. De interne gevoeligheid is van psychologische aard.

Indien we nog dieper graven, ontdekken we de zone met de meer spirituele gaven : **de intelligentie** (zoektocht naar de waarheid), **de wil** (zoektocht naar het goede) en **het geheugen** (zoektocht naar de eenheid). Met deze vermogens kunnen we begrijpen, onszelf richten en onthouden wat we beleven.

Ten slotte, in het centrum, huist wat we het **diepe hart** noemen. Deze zone is een plaats waar we ons in het diepste van onszelf bevinden. Hier bevindt zich onze relatie met God, hier spreekt Hij ons aan en kunnen wij luisteren. Hier bevinden onze grote verlangens zich, onze grote vreugdes, onze grote liefdes. Deze plaats kennen we niet goed, in onze eeuw waar alles zo snel gaat. Haar bereiken lukt enkel door er de tijd voor te nemen en plaats te maken voor stilte. Nochtans toont deze zone ons wat het meest noodzakelijk is wanneer er grote beslissingen gemaakt moeten worden. Het diepe hart wordt ook wel het geweten genoemd.

Elk van deze zones maakt deel uit van onze persoon. Belangrijk zijn ze allemaal en het verwaarlozen van de ene of de andere leidt onvermijdelijk tot onevenwicht. Hongerig zijn of het koud hebben, dat maakt denken soms bijster moeilijk. Een keuze maken op het niveau van de wil, zonder rekening te houden met emoties en verlangens kan dus leiden tot incoherenties. Ze zijn allen verbonden.

Om eenheid van leven te verkrijgen, en in vrede met jezelf te leven, is de uitdaging om te leren luisteren naar al je zones. Wat zijn mijn noden? Wat zijn mijn verlangens? Wat wil ik echt? Wat brengt me geluk en vrede? Om zichzelf te leren kennen is er tijd nodig, en bewust werk, onder andere tijdens onze lichtmomenten/route-uren. De grote uitdaging van onze progressie bestaat eruit om de verschillende onderdelen van onze persoon op een harmonieuze wijze te laten samenwerken. Onze meest uitwendige vermogens kunnen zo ten dienste staan van onze meest innerlijke vermogens, zonder verwaarloosd te worden. Een manier om dit na te streven is door de deugden te observeren. Een eenheid van leven laat ons toe om ten diepste onszelf te zijn, op onze plaats, gelukkig en vredevol.

Zou je je in dit onderwerp willen verdiepen? Schrijf ons dan om aan te geven dat je geïnteresseerd bent. We moedigen je zeker ook aan om deel te nemen aan de verschillende activiteiten van de rode tak, om meer over dit onderwerp te lezen en er met je drie perspectieven naar te kijken.

Bonne route !

TEKST UIT DE AZIMUT 122 DOOR CÉCILE LANNOY